

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-61(15)/12/AK/BZ

Warszawa, dnia 26 września 2012 r.

DECYZJA DNR-1/112/2012

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b, w związku z art. 11 ust. 1, art. 4 ust. 1 i 2, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r., Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) oraz § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie dodatkowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i znakowania produktów, które stwarzają zagrożenia dla konsumentów przez to, że ich wygląd wskazuje na inne niż rzeczywiste przeznaczenie (Dz. U. Nr 71, poz. 644), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa trzech rodzajów sztucznych owoców: „brzoskwinia”; „cytryna”; „papryka”, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorców Mariolę Walter i Jacka Walter, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „SEVA” w Szczawnie – Zdroju, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że produkty te, ze względu to, iż swoim wyglądem (tj. kształtem i wielkością) przypominają środki spożywcze (odpowiednio: brzoskwinie, cytryny i papryki), przez co wskazują na inne niż rzeczywiste przeznaczenie, nie są bezpieczne i w przypadku produktów które nie zostały wprowadzone na rynek – zakazuje przedsiębiorcom Marioli Walter i Jackowi Walterowi, wspólnikom spółki cywilnej, prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą „SEVA” s.c. w Szczawnie - Zdroju wprowadzania na rynek tych produktów i nakazuje podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego zakazu.

2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r., Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorców Mariolę Walter i Jacka Walter, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „SEVA” w Szczawnie – Zdroju do przekazania Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dowodów wykonania decyzji w zakresie pkt 1) niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 14 marca 2012 r. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący trzech rodzajów sztucznych owoców: „brzoskwinia”; „cytryna”; „papryka”, (dalej także jako: „sztuczne owoce”), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorców Mariolę Walter i Jacka Walter, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „SEVA” w Szczawnie – Zdroju.

dowód: protokół kontroli z dnia 22 lutego 2012 r. - k. 7-87 akt kontroli Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Sztuczny owoc “brzoskwinia” to produkt dekoracyjny w formie „gałązki z owocami”, składający się z czterech „pojedynczych owoców brzoskwiń”, przymocowanych do plecionki wykonanej z suchej trawy (pojedynczy owoc o wielkości ok. 6 x 6 cm, z szypułką o dł. ok. 4 cm i 2 listkami). Owoce wykonane zostały ze styropianu pokrytego farbą w kolorze żółtym z nakrapianymi plamkami w kolorze różowym, bez zapachu. Szypułki wykonane są z twardego tworzywa sztucznego, a listki z usztywnionego materiału w kolorze zielonym. Owoce umieszczone na gałązce swoim kształtem, wielkością oraz wyglądem przypominają prawdziwe brzoskwinie.

Sztuczny owoc “cytryna” to produkt dekoracyjny w formie „gałązki z owocami”, składający się z czterech “pojedynczych owoców cytryn”, przymocowanych do plecionki wykonanej z suchej trawy (pojedynczy owoc o wielkości ok. 7 x 6 cm, z szypułką o dł. ok. 4 cm i 2 listkami). Cytryny wykonane zostały ze styropianu pokrytego farbą w intensywnym żółtym kolorze, bez zapachu. Szypułki wykonane są z twardego tworzywa sztucznego, a listki z usztywnionego materiału w kolorze zielonym. Owoce umieszczone na gałązce swoim

kształtem, wielkością oraz wyglądem przypominają prawdziwe cytryny.

Sztuczny owoc „papryka” to produkt dekoracyjny w formie „gałązki z owocami”, składający się z czterech „pojedynczych owoców papryk”, przymocowanych do plecionki wykonanej z suchej trawy (pojedynczy owoc o wielkości ok. 7 x 6 cm, z szypułką o dł. ok. 4 cm i 2 listkami). Papryki wykonane zostały ze styropianu pokrytego farbą w intensywnym zielonym kolorze, bez zapachu. Szypułki wykonane są z twardego tworzywa sztucznego, a listki z usztywnionego materiału w kolorze zielonym. Owoce umieszczone na gałązce swoim kształtem, wielkością oraz wyglądem przypominają prawdziwe zielone papryki.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w lutym 2012 r. u przedsiębiorców Marioli Walter i Jacka Walter, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „SEVA” w Szczawnie – Zdroju, inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali sztuczne owoce ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106 oraz z 2011 r., Nr 63, poz. 322 i Nr 102, poz. 586) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie dodatkowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa i znakowania produktów, które stwarzają zagrożenia dla konsumentów przez to, że ich wygląd wskazuje na inne niż rzeczywiste przeznaczenie (Dz. U. Nr 71, poz. 644), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady Ministrów”.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych, inspektorzy reprezentujący Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że badane produkty swoim wyglądem (tj. kształtem i wielkością) przypominają środki spożywcze (brzoskwinie, cytryny i papryki) i przez to wskazują na inne niż rzeczywiste przeznaczenie, tzn. są „imitacjami”, które mogą być, szczególnie przez dzieci, osoby starsze lub nieporadne uznane za środki spożywcze. Ustalono również, że poszczególne owoce można odłączyć od gałązki w całości lub bez szypułki. Ponieważ produkty te wykonane są z kruchego styropianu, istnieje możliwość odgryzienia lub odłamania kawałków „owoców”. Oddzielone elementy mieszczą się całkowicie w cylindrze do badania małych części, będącym urządzeniem pomiarowym o średnicy równej przełykowi małego dziecka. W związku z powyższym próba spożycia oddzielonych elementów może stwarzać ryzyko połknięcia lub zadławienia. Połknięte elementy mogą być przyczyną zatrucia – wywołującego biegunki, wymioty lub reakcje alergiczne.

dowód: sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1, 2 i 3 z dnia 24 lutego 2012 r. – k. 27-55 akt kontroli Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Zgodnie z § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. produkty, które stwarzają zagrożenie dla konsumentów przez to, że ich wygląd wskazuje na inne niż rzeczywiste przeznaczenie, zwane „imitacjami”, nie mogą posiadać cech i właściwości wywołujących u konsumentów, zwłaszcza u dzieci, przeświadczenia, że są to środki spożywcze, jeżeli próba konsumpcji imitacji może powodować zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi.

Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, pismem z dnia 15 maja 2012 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorców Mariolę Walter i Jacka Walter, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „SEVA” w Szczawnie – Zdroju (strony postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sztucznych owoców. W tym samym piśmie organ nadzoru wezwał strony postępowania do wskazania, czy przekazana w toku kontroli Inspekcji Handlowej faktura zakupu nr 5/M/2012 z dnia 6 lutego 2012 r., dokumentująca zakup 60 sztuk sztucznych owoców od przedsiębiorców Mieszka Pawełka i Joanny Łabudy, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą MIKO w Bielsku – Białej stanowi jedyny dokument, na podstawie którego strony postępowania dokonały zakupu kwestionowanych produktów, a jeśli nie, Prezes UOKiK uznał za niezbędne przekazanie pozostałych dowodów zakupu sztucznych owoców objętych zakresem niniejszego postępowania. Organ nadzoru zwrócił się również z prośbą o przekazanie pełnej listy dystrybutorów tych produktów, ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich, okresu, w którym były one wprowadzane na rynek oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży produktów. Zamiast listy dystrybutorów strony postępowania mogły przekazać wszystkie faktury sprzedaży produktów objętych zakresem niniejszego postępowania.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 15 maja 2012 r. sygn. DNR-70-61 (4)/12/AK- k. 26-30 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z uwagi na fakt, iż w toku kontroli prowadzonej przez Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej ustalono, iż strony postępowania zakupiły kwestionowane imitacje w ilości 60 sztuk od przedsiębiorców Mieszka Pawełka i Joanny

Łabudy, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą MIKO w Bielsku – Białej, a ww. przedsiębiorcy oświadczyli, iż zakupili produkty (60 sztuk) na podstawie faktury zakupu produktów nr 0109/2012 z dnia 2 lutego 2012 r. od przedsiębiorcy Zbigniewa Paprotnego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zbigniew Paprotny P.H.U. PROGRES-POL w Cieszynie, Prezes UOKiK pismem z dnia 15 maja 2012 r. zwrócił się do Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli u ww. przedsiębiorcy.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 15 maja 2012 r. sygn. DNR-70-61 (5)/12/AK - k. 31-33 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 30 maja 2012 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej poinformował Prezesa UOKiK, iż nie było możliwości przeprowadzenia zleconej kontroli u ww. przedsiębiorcy z uwagi na to, iż nie przebywa on pod wskazanym adresem i nie ma z nim kontaktu.

dowód: pismo Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 30 maja 2012 r. - k. 34 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W dniu 25 czerwca 2012 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął fax od jednej ze stron postępowania, w którym informuje ona organ nadzoru, iż sztuczne owoce nabywała także od przedsiębiorcy F.H. „Bhadra Kali” Mariola Walter. Strona postępowania nie dołączyła jednakże do przedmiotowego pisma dowodu potwierdzającego ww. okoliczność.

dowód: wydruk z faksu z dnia 25 czerwca 2012 r. - k. 35 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z dnia 27 czerwca 2012 r. organ nadzoru poinformował strony postępowania o przysługującym im prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

dowód: pismo Prezesa UOKiK z dnia 27 czerwca 2012 r. sygn. DNR-70-61 (10)/12/AK/BZ - k. 36 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strony postępowania nie skorzystały z przysługujących im praw.

W dniu 20 lipca 2012 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynęły faktury VAT (nr FV 2011/05/0012 z dnia 20 maja 2011 r. i nr 01A/02/2012 z dnia 2 lutego 2012 r.), świadczące o tym, iż strona postępowania nabyła sztuczne owoce również od przedsiębiorcy F.H. „Bhadra Kali” Mariola Walter w ilości 60 sztuk, a ww. przedsiębiorca od podmiotu AMEX sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie.

dowód: faktury VAT - k. 37-39 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Trzy rodzaje sztucznych owoców: „brzoskwinia”; „cytryna”; „papryka” zostały wprowadzone na rynek przez przedsiębiorców Mariolę Walter i Jacka Waltera, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą „SEVA” w Szczawnie – Zdroju. Przedsiębiorcy ci są dystrybutorami w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym dystrybutorem jest przedsiębiorca uczestniczący w dowolnym etapie procesu dostarczania lub udostępniania produktu, którego działalność nie wpływa na właściwości produktu związane z jego bezpieczeństwem. W toku kontroli Inspekcji Handlowej ustalono, iż strony postępowania nabyły kwestionowane produkty na polskim rynku od przedsiębiorców Mieszka Pawełka i Joanny Łabudy, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą MIKO w Bielsku – Białej, co potwierdza znajdująca się w aktach sprawy faktura VAT nr 5/M/2012 z dnia 6 lutego 2012 r.

Zgodnie z art. 11 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, dystrybutor jest zobowiązany działać z należytą starannością w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów, w szczególności przez niedostarczanie produktów, o których wie lub o których, zgodnie z posiadanymi informacjami i doświadczeniem zawodowym, powinien wiedzieć, że nie spełniają one wymagań bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1

ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4, nie jest produktem bezpiecznym.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych, inspektorzy reprezentujący Kujawsko – Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że badane produkty swoim wyglądem (tj. kształtem oraz wielkością) przypominają środki spożywcze (brzoskwinie, cytryny i papryki) i przez to wskazują na inne niż rzeczywiste przeznaczenie, tzn. są „imitacjami”, które mogą być, szczególnie przez dzieci, osoby starsze lub nieporadne uznane za środki spożywcze. Ustalono również, że poszczególne owoce można odłączyć od gałązki w całości lub bez szypułki. Ponieważ produkty te wykonane są z kruchego styropianu, istnieje możliwość odgryzienia lub odłamania kawałków „owoców”. Oddzielone elementy mieszczą się całkowicie w cylindrze do badania małych części, będącym urządzeniem pomiarowym o średnicy równej przełykowi małego dziecka. W związku z powyższym próba spożycia oddzielonych elementów może stwarzać ryzyko połknięcia lub zadławienia. Połknięte elementy mogą być przyczyną zatrucia – wywołującego biegunki, wymioty lub reakcje alergiczne. Zgodnie z § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. produkty, które stwarzają zagrożenie dla konsumentów przez to, że ich wygląd wskazuje na inne niż rzeczywiste przeznaczenie, zwane „imitacjami”, nie mogą posiadać cech i właściwości wywołujących u konsumentów, zwłaszcza u dzieci, przeświadczenia, że są to środki spożywcze, jeżeli próba konsumpcji imitacji może powodować zagrożenie dla zdrowia lub życia ludzi.

Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, iż trzy rodzajów sztucznych owoców: „brzoskwinia”; „cytryna”; „papryka” nie spełniają wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów i stanowią zagrożenie dla dzieci, które zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowią kategorię konsumentów podlegającą szczególnej ochronie.

W toku postępowania jego strony tj. przedsiębiorcy Mariola Walter i Jacek Walter, wspólnicy spółki cywilnej, prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „SEVA” w Szczawnie – Zdroju nie zanegowały oceny bezpieczeństwa produktów, nie przedstawiły także żadnych dowodów z których wynikałoby, że wprowadzone przez nie na rynek produkty są bezpieczne. W toku niniejszego postępowania jego strony nie przedstawiły ponadto jakichkolwiek dowodów świadczących o usunięciu zagrożeń stwarzanych przez wprowadzone przez nich na rynek produkty pomimo, iż organ nadzoru w piśmie z dnia z dnia 15 maja 2012 r. poinformował je o zagrożeniach, jakie mogą stanowić dla zdrowia i życia konsumentów kwestionowane produkty. Dodatkowo wskazać należy, iż jedna ze stron

postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż przekazana inspektorom Inspekcji Handlowej faktura zakupu nr 5/M/2012 z dnia 6 lutego 2012 r., dokumentująca zakup 60 sztuk sztucznych owoców od przedsiębiorców Mieszka Pawełka i Joanny Łabudy, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą MIKO s.c. w Bielsku – Białej nie stanowi jedyne dokumentu, na podstawie którego strony postępowania dokonały zakupu kwestionowanych produktów. Jednocześnie przekazała faktury VAT (nr FV 2011/05/0012 z dnia 20 maja 2011 r. i nr 01A/02/2012 z dnia 2 lutego 2012 r.), świadczące o tym, iż strony postępowania nabyły sztuczne owoce również od przedsiębiorcy F.H. „Bhadra Kali” Mariola Walter w ilości 60 sztuk, a ww. przedsiębiorca od podmiotu AMEX sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. Podkreślić należy, iż strony postępowania nie przekazały także innych informacji, do przekazania których wzywał Prezes UOKiK w ww. piśmie, tj. listy dystrybutorów produktów, ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich, okresu, w którym były one wprowadzane na rynek oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży produktu lub faktury sprzedaży produktów objętych zakresem niniejszego postępowania. Reasumując, strony postępowania pomimo uzyskania informacji, że sztuczne owoce są imitacjami produktów spożywczych, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa nie podjęły współpracy z organem nadzoru, a w szczególności nie przekazały mu informacji i dowodów, o które się zwracał.

Ze względu na zagrożenia stwarzane przez sztuczne owoce w przypadku produktów, które nie zostały wprowadzone na rynek Prezes UOKiK zakazał stronom postępowania wprowadzania na rynek tych produktów i nakazał podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego zakazu. W opinii Prezesa UOKiK, działaniem gwarantującym wyeliminowanie zagrożeń dla konsumentów może być przykładowo utylizacja produktów, na dowód czego strony powinny przedstawić np. protokół zniszczenia lub zwrot tych produktów do dostawcy, na dowód czego należy przedłożyć fakturę korygującą VAT.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożeń stwarzanych przez trzy rodzaje sztucznych owoców: „brzoskwinia”; „cytryna”; „papryka”, będących przedmiotem niniejszego postępowania.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. z 2004 r., Nr 87, poz. 814), w przypadku decyzji, której nie nadano rygoru natychmiastowej wykonalności, Prezes UOKiK dokonuje wpisu do rejestru z urzędu po upływie terminu, od kiedy decyzja stała się ostateczna.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 w związku z art. 5 § 2 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w związku z art. 29 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331, Nr 99, poz. 660, Nr 171, poz. 1206, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, Nr 223, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 157, poz. 1241, z 2011 r. Nr 34, poz. 173) oraz na podstawie art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

1. Mariola Walter
„SEVA” s.c.
ul. Solicka 11 lok. 2
58-310 Szczawno – Zdrój
2. Jacek Walter
„SEVA” s.c.
ul. Solicka 11 lok. 2
58-310 Szczawno – Zdrój